

Nr 329.

Av herr **Wehtje m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag till universiteten och den medicinska undervisningen m. m.

Större akademiska konsistoriet i Lund har efter tillstyrkan av matem.-naturvetenskapliga sektionen i petita till 1946 och 1947 års riksdagar föreslagit, att laboratoriebiträdet fru Elsa Nyholm måtte uppflyttas i lönegrad 15 och erhålla benämningen konservator.

I den motivering, som institutionschefen härför angivit, anföres följande: »Fru Nyholm har under 13 år rent *självständigt* lett arbetet vid det växtbyte, som är knutet till institutionen. Detta är för närvarande en av de få internationella organisationerna för växtbyte. Det är därför för botaniska museet i Lund en utomordentligt betydelsefull källa för nyanskaffning av växtmaterial. Ur växtbytet äger nämligen museet att i första hand uttaga alla insända växter, som det ej förut äger, och detta utan någon som helst kostnad. Andra bytare ersätta sitt uttag med andra växter av samma värde, eller också förvärvas uttaget genom köp. Det är således betydande värden som på detta sätt varje år tillföras institutionen.

En ledare av växtbytet måste vara en *framstående kännare* av först och främst *hela den skandinaviska floran* och vidare ha en god översikt även över den europeiska. Det räcker icke för en sådan att vara endast en framstående organisatör — vilket naturligtvis dessutom är oundgängligt — utan det fordras en god och säker floristisk blick, tränad i fält och genom studier. Ty det inkomna materialet skall granskas, så att inga felaktigt bestämda växter bli utdelade. Endast en vetenskapligt kompetent florist, ingen tekniker, om än så skicklig, kan leda växtbytesarbetet.

Fru Nyholm äger i utpräglad grad den förra kvalifikationen och är därjämte en skicklig organisatör.

Redan i den nämnda arbetsuppgiften har således fru Nyholm visat sig besitta kunskaper i ämnesdelen floristik, som äro fullt likvärdiga med dem, som fordras för högsta akademiska examen i denna del av botaniken.

Men hennes botaniska kunskaper gälla ej blott fanerogamfloran. Hon har även utbildat sig som *specialist på mossornas svåra klass*. Med avseende på levermossorna är hon en av vårt lands bästa kännare och anförtros bestämningar av dessa även från främmande museer. Hennes arbete vid institutionen har under senare tiden till stor del varit bestämningsarbete, ett uppdrag, som annars kan anförtros blott åt specialutbildade botanister.

Då institutionen nu erhåller ett kanslibitråde, som övertager de tekniska och administrativa uppgifterna, kommer fru Nyholms arbete att i övervägande grad riktas åt de nu nämnda uppgifterna, då det för botaniska museet vore slöseri med kvalificerad arbetskraft att låta henne syssla med enkla museigöromål.»

Det synes oss av denna motivering, som om fru Nyholms meritering och förtjänster för institutionen vore så stora och självklara, att det vore i hög grad både önskvärt och gagneligt, att hon genom en förbättrad löneställning bleve fastare knuten till institutionen. Vi kunna som ett parallellfall hänvisa till en helt likartad löneuppflyttning vid riksmuseum, där en vaktmästare erhållit förordnande »att med befrielse från egentliga vaktmästargöromål utföra förekommande konservatorsgöromål m. m. av mera krävande natur». Vi kunna också hänvisa till forskningskommitténs uttalande (SOU 1945: 48, s. 79), att det är i hög grad påfordrat, att »möjlighet beredes för de bästa bland de lägre befattningshavarna att avancera till mera kvalificerade och högre avlönade befattningar».

Det synes oss således, som om en uppflyttning av fru Nyholm i högre lönegrad har stark motivering ej blott i hennes rent botaniska utbildning och självständiga arbete på institutionen, utan även i ett föregående fall vid botaniskt museum och, vilket är av största betydelse, i de allmänna riktlinjer för avancemang, som avgivits av forskningskommittén.

De båda fall, som vi ovan behandlat, synas oss i det hänseendet synnerligen likartade, att det gäller institutionsgöromål av så kvalificerad natur, att man kan vänta sig att de befattningshavare, som redan äga stora meriter i krävande uppgifter, ej kunna väntas kvarstanna i sina befattningar, om ej villkoren förbättras.

Då vi övervägt, vilken redan förefintlig befattningstyp och lönegrad, som det vore lämpligt anknyta till, hava vi funnit, att en praktisk assistentbefattning i lönegrad A 16 vore den riktiga. En befattning av denna art finnes vid Lunds universitet inrättad vid genetiska institutionen. Arbetsuppgifter, arbetsriktning och kvalifikationer skulle i de fall, det här gäller, bliva nära överensstämmande med de för nämnda befattning gällande.

Vi få på grund av den framförda motiveringen föreslå,

att befattning som praktisk assistent med placering i lönegrad A 16 inrättas vid Lunds universitets botaniska institutions systematiska avdelning.

Stockholm den 30 maj 1947.

Ernst Wehtje.

Ivar Persson.

Rud. Anderberg.